

فرماندهی که عاشق مکتب اهل بیت (ع) شد

دور از تعصب

آن چه می‌خوانید بخشی از مصاحبهٔ مجلهٔ «المنبر» با شهید محمد ابوشحاده است که به کوشش محمدمسعود مهدیان ترجمه و منتشر شده است.

”

◀ کجا بودید استاد محمد؟ کم‌کم داشتیم از آمدن تان مایوس می‌شدیم!
فکر نمی‌کردم که یک مجلهٔ شیعی برای مصاحبه با من این قدر اشتیاق داشته باشد. گمان می‌کردم مجلات دیگری مانند «المجله» این قضیه را پیگیری کنند؛ به همین دلیل هم از مصاحبه با مطبوعات خودداری می‌کردم. در حال خداوند را شاکرم که فرصتی در اختیار من قرار داد تا با آزادی دربارهٔ این قضیه، با مجلهٔ شما صحبت کنم.

◀ از حسن نظر شما متشکریم. در ابتدا دربارهٔ گرویدن به مذهب اهل بیت (ع) توضیح بدهید.
اولاً باید بگویم که من قبلاً از اهل بیت (ع) بسیار بی‌اطلاع بودم و به علت مذهبم دربارهٔ آن شخصیت‌های بزرگوار چیزی نمی‌دانستم؛ از کودکی به اهل بیت (ع) علاقه داشتم. فقط می‌دانستم که امام علی (ع) خلیفه چهارم است و حسن و حسین (ع) دو کودکی بودند که پیامبر (ص) به آن‌ها علاقهٔ بسیاری داشت و فاطمه (س) دختر رسول خدا بود. این، همهٔ چیزی بود که من از این خاندان می‌دانستم. با این حال از مظلومیت اهل بیت (ع) بسیار شنیدم و کم‌کم احساس کردم که علی بن ابی‌طالب (ع) واقعاً مظلوم بود.

هر چه اشغال سرزمین مان سخت‌تر می‌شد، این احساس بیشتر در من ریشه می‌دواند و رشد می‌کرد. می‌توانم بگویم که «بی‌اطلاعی من از تشیع» باعث شده بود که تا کنون سنی بمانم و امیدوارم دیگر این‌گونه نباشم.

◀ از ظلم و مظلومیت گفتید. چگونه این احساس مظلومیت در شما شدت یافت؟

من از ۱۶ سالگی یکی از مبارزان «جنبش فتح» فلسطین بودم. در دههٔ ۸۰ اسیر و به ۲۵ سال زندان محکوم شدم که البته هنگام تبادل اسرا در سال ۱۹۸۵ میلادی، آزاد شدم. بعد از آن دوباره به دست صهیونیست‌ها افتادم و بدون محاکمه و فقط به اتهام گرایش به «جهاد اسلامی»، چند سال در زندان بودم. بعد از خروج از زندان رسماً به جنبش جهاد اسلامی پیوستم که باز هم نیروهای دشمن در خلال انتفاضةٔ ۱۹۹۲ میلادی به مدت یک سال مرا به «مرج‌الزهور» در جنوب لبنان تبعید کردند. در این مدت احساس مظلومیت، بیشتر در من ریشه دواند. از سوی دیگر، پس از پیروزی انقلاب اسلامی ایران، شوق قیام و غلبه بر ظالمان در من شدت گرفت؛ تاجایی که به مطالعهٔ این انقلاب و پایه‌های فکری آن که از پیروی آل محمد نشأت می‌گرفت، پرداختم. این مطالعات تا پایان تبعید در مرج‌الزهور ادامه داشت. همچنین در این مدت به طور مداوم در حلقهٔ «الفکر الاسلامی» که از طرف حزب‌الله در اردوگاه برگزار می‌شد، شرکت می‌کردم و بر اطلاعاتم می‌افزودم.

✓
اولاً باید بگویم که من قبلاً از اهل بیت (ع) بسیار بی‌اطلاع بودم و به علت مذهبم دربارهٔ آن شخصیت‌های بزرگوار چیزی نمی‌دانستم؛ از کودکی به اهل بیت (ع) علاقه داشتم. فقط می‌دانستم که امام علی (ع) خلیفه چهارم است و حسن و حسین (ع) دو کودکی بودند که پیامبر (ص) به آن‌ها علاقهٔ بسیاری داشت و فاطمه (س) دختر رسول خدا بود